

Nr 109.

Av herr **Henrikson m. fl.**, om skrivelse till *Kungl. Maj:t* angående vissa lärares och lärarinnors vid folk- och småskolor pensionering.

Sedan flere år tillbaka har frågan om löneroglering för lärarkåren vid våra folk- och småskolor stått på dagordningen, men ännu väntar den på sin lösning. I årets statsverksproposition lämnas under åttonde huvudtiteln en redogörelse för frågans läge, utmynnande i att det förberedande arbetet ännu ej fortskridit så långt, att proposition i ämnet kan förväntas hinna bli framlagd vid innevarande års riksdag. Och i anslutning därtill föreslås, att nu liksom under de senaste åren ett extra lönetillägg skall tillerkännas lärarpersonalen. Men om ej exceptionella förhållanden under de senaste åren varit rådande, hade väl denna fråga redan nu varit löst.

I en alldeles särskild ställning befinna sig de gamla folk- och småskolans trotjänare, som nu uppnå och under den närmast föregående tiden uppnått den ålder, att de enligt bestämmelserna skola avgå med pension. I förhoppningen att lönerogleringen omedelbart skulle ha blivit genomförd ha åtskilliga av dessa anhållit att få kvarstå i skolans tjänst ett år utöver den stadgade tiden för att sålunda kunna komma med i den nya lönestaten och få del av därmed följande högre pension. Och många skolråd ha icke ansett sig kunna förmena dem att få denna begäran uppfylld. Men året har gått, utan att lönerogleringsfrågan fått sin lösning, och så ha de åter stått inför samma situation att antingen avgå och taga den gällande pensionsrätten i anspråk eller anhålla att få utföra ännu ett års strävsamt arbete i skolans tjänst i förväntan att genom lönerogleringsfrågans lösning under året få en något bättre ställning efter avskedstagandet.

Det synes oss, att det vore synnerligen lyckligt, om det kunde så

ordnas, att dessa lärare och lärarinnor, varom vi här talat, kunde komma i åtnjutande av den högre pension, som kommer att fastställas i samband med den omedelbart förestående löneregleringen för folk- och småskolans lärarepersonal, och att de sålunda icke behövde bli lidande på det förhållandet, att en sedan länge berättigad lönereglering på grund av särskilda förhållanden blivit undanskjuten.

Det behjärtansvärda i detta önskemål framstår så mycket starkare, då man erinrar sig, att på grund av den rådande svåra dyrtiden, vars slut ej nu låter sig skönjas, Kungl. Maj:t funnit sig böra till årets riksdag föreslå en genomgående höjning av förut fastställda statspensioner.

På grund av vad sålunda anförts, få vi vördsamt hemställa,

att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, det Kungl. Maj:t, i samband med utarbetande av förslag till lönereglering för lärare och lärarinnor vid folk- och småskolor, täcktes taga under övertägnande, huruvida icke de lärare och lärarinnor, som under år 1916 och därefter uppfyllt villkoren för erhållande av pension, må kunna bli delaktiga av den pension, som skulle ha tillkommit dem, därest de på grund av särskilt tillstånd kvarstått i tjänsten vid tiden för nämnda förslags genomförande.

Stockholm den 25 januari 1917.

A. Henrikson.

Anders Elisson.

Arthur Gustafson,
Kasenberg.

Carl Lorentzon.

Nils Johansson.